

den begunstigede må udgøre indtil 1/3 af forsikringssummen.

Udvalget foreslår, at renteforsikringer ikke skal være omfattet af reguleringsadgangen. Justitsministeriet finder, at en begunstiging i en renteforsikring som den absolutte hovedregel ikke vil kunne være urimelig og dermed danne grundlag for regulering. Det vil imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse være betænkeligt helt at udelukke adgangen til regulering i denne situation. Det kan således ikke udelukkes, at en renteforsikring er blevet tegnet for en betydelig sum i forsikringstagerens levende live alene med det formål at unddrage ægtefællen og livsarvingerne midlerne. På denne baggrund er lovforslaget udformet således, at reglerne om underretning og adgangen til regulering også gælder for renteforsikringer.

I lyset af at der i dag findes ca. 290.000 ugifte par, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at forsikringsaftaleloven også bør indeholde regler om fortolkningen af begunstigelsesindsættelser for de tilfælde, hvor en samlever er indsat. Da samleverne i praksis ikke indsættes uden navns nævnelse, er der som anført af udvalget ikke behov for en særlig fortolkningsregel for denne type indsættelser. Samleverne bør derimod i højere grad, end det er tilfældet efter de gældende regler, kunne anses for omfattet af gruppen af »nærmeste pårørende«. Justitsministeriet er derfor enig med udvalget i, at samleverne udtrykkeligt bør nævnes i denne standardbegunstigelsesklausul. Af de grunde, der er anført af udvalget, kan Justitsministeriet tiltræde, at samleverne indplaceres i standardbegunstigelsen for forsikringstagerens børn og andre livsarvinger, dvs. på samme måde som ægtefællen er indplaceret. For så vidt angår afgrænsningen af, hvilke typer af samliv der kan føre til, at en længstlevende samlever bliver omfattet af udtrykket »nærmeste pårørende«, foreslår Justitsministeriet, at der anvendes den samme afgrænsning, som gælder for opnåelse af arvetret efter de foreslåede regler om udvidet samlevetestamente i §§ 87-89 i det forslag til ny arvelov, der er fremsat samtidig med dette lovforslag. Dette indebærer, at en samlever som udgangspunkt indgår i kredsen af personen i standardbegunstigelsen »nærmeste pårørende«, hvis den pågældende på tidspunktet for forsikringstagerens død bor sammen med den pågældende på fælles bopæl og enten har et barn sammen med forsikringstageren eller har boet sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende forhold på den fælles bopæl i mindst de sidste 2 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-5, og bemærkningerne til disse bestemmelser.

For så vidt angår udvalgets overvejelser om ændring af pensionsbeskatningsloven, således at den gruppe af ugifte samlevende, der omfattes af standardbegunstigelsesklausulen »nærmeste pårørende«, også bliver omfattet af beskatningsreglerne i pensionsbeskatningslovens kapitel 2, henvises til § 8, nr. 1-3, og bemærkningerne til disse bestemmelser.

3. Pensionsopsparingsloven

Pensionsopsparingsloven (lov nr. 293 af 24. 1996 om visse civile retlige forhold mv. ved opsparing i pengeinstitutter) indeholder i §§ 2-5 regler om indsættelse af begunstigede i pensionsopsparinger i pengeinstitutter, der svarer til reglerne i forsikringsaftalelovens §§ 102-105.

Arvelovsudvalget foreslår, at pensionsopsparingslovens §§ 2-5 ændres på tilsvarende måde som forsikringsaftalelovens §§ 102-105 (lovforslagets § 1, nr. 1-5), således at reglerne også fremover har det samme indhold. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1-5, og bemærkningerne til disse bestemmelser.

4. Dødsboskifteloven

4.1. Eftersøgning af arvinger

4.1.1. Gældende ret

De gældende regler om skifterettens, skifteværgens og bobestyrerens pligt til at søge arvingsforholdene afdækket, herunder eftersøge arvinger, findes i dødsboskiftelovens § 7, stk. 2 og 4, § 15 og § 48.

Efter dødsboskiftelovens § 7, stk. 2, indhenter skifteretten de nødvendige oplysninger om arvinger fra det centrale personregister og om afdødes testamentariske dispositioner fra centralregisteret for testamenter eller på anden måde, medmindre det på forhånd er klart, at oplysninger om arvinger og legatarer er uden betydning for boets behandling, f.eks. fordi boet er uden nævneværdige midler og skal udlægges uden skiftebehandling. Efter § 7, stk. 4, skal afdødes pårørende på skifterettens foranledning give de oplysninger om arveforholdene, som de er bekendt med.

Efter § 15, stk. 1, beskikker skifteretten bl.a. en skifteværge i tilfælde, hvor det ikke vides, om arvingen er i live (nr. 1), eller hvor arvingens opholdssted er ukendt (nr. 2). Det følger af § 16, stk. 1, at skifteværgeren - i det omfang arvingen eller dennes værge selv er forhindret i det - varetager arvingens interesser under boets behandling. Skifteværgeren skal i privat-skiftede boer i de i § 15, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte si-